

2. V prípade kladnej odpovede, má sa vychádzať z výkladu, podľa ktorého rozdielne zaobchádzanie vo vyplatení odstupného pri skončení pracovného pomeru, ktoré je odôvodnené rovnakými skutkovými okolnosťami, hoci aj na základe iného právneho dôvodu, s pracovníkmi so zmluvou na dobu určitú a porovnateľnými pracovníkmi na dobu neurčitú, predstavuje diskrimináciu zakázanú článkom 21 Charty a je v rozpore so zásadami rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie uvedenými v článkoch 20 a 21 Charty, ktoré sú všeobecnými zásadami práva Únie?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 25. januára 2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl a i./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Vec C-46/18)

(2018/C 142/38)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl a i.

Žalovaní: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo Európskej únie, v prípade, aký sa opisuje v tomto návrhu a ktorý je predmetom konania vo veci samej, vykladať v tom zmysle, že v dôsledku rozporu ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu s článkom 2 ods. 2 tretím pododsekom nariadenia (EHS) č. 3950/92 ⁽¹⁾ neexistuje povinnosť výrobcov zaplatiť dodatočný poplatok v prípade splnenia podmienok stanovených v uvedenom nariadení?
2. Má sa právo Európskej únie a najmä všeobecná zásada ochrany legitímnej dôvery, v prípade, aký sa opisuje v tomto návrhu a ktorý je predmetom konania vo veci samej, vykladať v tom zmysle, že nie je možné poskytnúť ochranu dôvere subjektov, ktoré rešpektovali povinnosť stanovenú členským štátom, pričom mali prospech z účinkov súvisiacich s dodržiavaním predmetnej povinnosti, pokiaľ bola táto povinnosť v rozpore s právom Európskej únie?
3. Bráni článok 9 nariadenia (ES) č. 1392/2001 ⁽²⁾ a pojem „prioritná kategória“ vymedzený právom Únie, v prípade, aký sa opisuje v tomto návrhu a ktorý je predmetom konania vo veci samej, ustanoveniu práva členského štátu, akým je článok 2 ods. 3 zákonného dekrétu č. 157/2004, prijatého Talianskou republikou, v ktorom sa stanovujú odlišné spôsoby vrátenia nadmerne účtovaného dodatočného poplatku, s tým, že na účely stanovenia harmonogramu a podmienok vrátenia preplatku sa rozlišuje medzi výrobcami, ktorí mali dôveru v náležité dodržiavanie vnútroštátneho predpisu, ktorý sa ukázal byť v rozpore s právom Únie, a výrobcami, ktorí toto ustanovenie nerešpektovali?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 3950/92 z 28. decembra 1992 stanovujúce dodatočné poplatky pre sektor mlieka a mliečnych výrobkov (Ú. v. ES L 405, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1392/2001 z 9. júla 2001, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá pre uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 3950/92, ktorým sa zaviedol dodatočný poplatok pre sektor mlieka a mliečnych výrobkov (Ú. v. ES L 187, s. 19; Mim. vyd. 03/033, s. 104).